

s. 5003). Jest tedy žalobkyně i s nárokem na mzdu od 22. března do 31. srpna 1929 prekludována a byla její žalobní žádost v celém rozsahu právem zamítnuta.

Čís. 11468.

Exekuci k zajištění (§§ 370 a násl. ex. ř.) nelze povolit na základě cizozemského exekučního titulu. To platí i o exekučních titulech říšsko-německých.

(Rozh. ze dne 10. března 1932, R I 117/32.)

Na základě rozsudku zemského soudu v Lipsku navrhl vymáhající věřitel povolení zajišťovací exekuce. Soud první stolice exekuční návrh zamítl. **D ů v o d y:** Podle § 370 ex. ř. lze exekuci k zajištění povolit jen podle konečných rozsudků zdejších civilních soudů dříve, než nabudou právní moci nebo než uplyne lhůta ku plnění. Jelikož konečný rozsudek připojený k návrhu není rozsudkem tuzemského soudu, bylo žádost jako nepřipustnou zamítnouti. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Soud rekursní přezkoumav spisy a napadené usnesení poukazuje ke správnému, zákonu i stavu věci odpovídajícímu odůvodnění napadeného usnesení, jež vývody stížnosti nebylo ani oslabeno ani vyvráceno a s nímž rekursní soud souhlasí. K vývodům stížnosti podotýká se toto: Ustanovení § 370 ex. ř., jehož výpočet jest výčetný, výslovně mluví o tuzemských exekučních titulech; vylučuje tudíž zřejmě přípustnost zajišťovací exekuce na základě rozsudku cizozemského, jenž není vykonatelný ani právoplatný. Ani z § 79 ex. ř. nelze přípustnost navrhované zajišťovací exekuce odvoditi, neboť jednak se odvolává na vzájemnost zaručenou státními smlouvami, jednak jest jej vykládati ve spojitosti s § 80 ex. ř. Z ustanovení § 80 ex. ř. vyplývá, že má na mysli exekuční titul, jenž nepodléhá dalšímu oprávněnému prostředku, stavícímu vykonatelnost. Z vládní vyhlášky ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n., kterou se uvádí ve známost rozsah vzájemnosti zaručené předpisy německého civilního soudního řádu o exekuci podle cizozemských exekučních titulů, vidno, že hledíc k § 722 něm. soud. řádu předpokladem pro povolení exekuce na základě rozsudku německým soudem vydaného jest jeho vykonatelnost a že se tudíž vyhláška ta vztahuje na případy, v nichž jde o povolení exekuce uhražovací, nikoli na případy exekuce zajišťovací. Ostatně byla vyhláška vydána v mezích platného předpisu § 370 ex. ř. vylučujícího exekuci zajišťovací na základě exekučních titulů cizozemských a nedotkla se, jak z jejího obsahu plyne, v žádném směru předpisu § 370 ex. ř. a nedoznalo jí toto ustanovení žádné změny. Ani dovolání se § 402 ex. ř. pro přípustnost žádané zajišťovací exekuce není na místě, neboť předpis ten se týká jen prozatímních opatření a nevztahuje se na exekuce zajišťovací, o nichž přirozeně platí ustanovení exekučního řádu. Ostatně tendence předpisu § 370 ex. ř. jest jasná, neboť zákon chtěl výhodu vedení zajišťovacích exekucí omeziti jen na exekuční tituly vydané na jeho vlastním území a tím po-

skytnouti titulům těm větší účinnost pro exekuce zajišťovací proti exekučním titulům státu cizího.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelka se odvolává na důvody svého rekursu proti usnesení prvního soudu. Ty byly však již správně vyvráceny rekursním soudem a netřeba k nim nic připojovati. K dalším důvodům dovolacího rekursu se podotýká: Stěžovatelka dovozuje neprávem, že § 79 ex. ř. nerozeznává exekuci zajišťovací a uhražovací a že proto lze i zajišťovací exekuci povolit na základě cizozemského rozsudku nepravoplatného podle § 370 ex. ř. Zákon rozeznává exekuci od zajištění a připouští exekuci jen na základě cizozemského exekučního titulu, jenž není podroben oprávněmu prostředku (§ 80 čís. 3 ex. ř.), ale nepřipouští zajištění podle § 370 ex. ř. podle rozsudků nepravoplatných, které byly vydány v cizozemsku. Proto nelze ustanovení § 79 ex. ř. rozšiřovati na povolení zajištění, jež jest upraveno zvláštními předpisy §§ 370 a násl. ex. ř. Pokud jde o německé exekuční tituly, nebylo vládní vyhláškou ze dne 25. června 1924, čís. 131 sb. z. a n., jež víže podle poslední věty § 79 soudy jako zákon, o zajištění na základě cizozemských titulů vydaných v Německé říši nic ustanoveno. Bylo jí jen oznámeno, za jakých podmínek vykonávají německé soudy zdejší tuzemské rozsudky a jiné exekuční tituly. Podle ní jest podmínkou vykonatelnosti tuzemského rozsudku v Německu podle § 723 něm. c. ř. s. jeho pravomoc a důsledkem toho jest i podmínkou vykonatelnosti německého rozsudku pravomoc podle § 79 poslední věty ex. ř. Proto nelze vykonati rozsudek německý, jenž není dosud pravoplatný, a to ani k zajištění. Netřeba úvahy o tom, zda jsou přípustná v tuzemsku prozatímní opatření podle cizozemského rozsudku a za jakých podmínek.

Čís. 11469.

Válečné půjčky.

Ustanovení druhého odstavce čl. IX. nařízení ze dne 13. prosince 1924, čís. 276 sb. z. a n., nelze použítí při určení poměrů rozhodných podle § 15 zákona ze dne 30. září 1924, čís. 216 sb. z. a n., nýbrž rozhodné jsou tu jen poměry dlužníkovy.

Lhostejno, zda přednostou domácnosti (§ 16 zák. čís. 216/24) jest ještě původní upisovatel, či některý z dědiců jeho válečných půjček aneb matka těchto dědiců.

(Rozh. ze dne 10. března 1932, Rv I 564/31.)

Otec žalovaných nezletilců upsal roku 1917 u žalující banky válečnou půjčku za 43.000 K. Kupní cena za válečnou půjčku byla částečně zaplácena, ohledně zbytku byla válečná půjčka lombardována. Po smrti otce žalovaných roku 1921 byla pozůstalost odevzdána jeho žalovaným